परित्यजेयुः पितरोऽपि पुत्रान्
भार्याः पतींश्चापि कृतानुरागाः ।
कृत्स्नं हि सर्वं कुपितं जगत् स्याद्-
दृष्ट्वैव रामं व्यसने निमग्नं ॥ ९८ ॥
अहं पुनर्देवकुमाररूपं
अलंकृतं तं सुतमाव्रजन्तं ।
नन्दामि पश्यन्निव दर्शनेन
भवामि दृष्ट्वैव पुनर्युवेव ॥ ९९ ॥
विना हि सूर्येण भवेत् प्रवृत्तिरू-
अवर्षता वज्रधरेण वापि ।
रामं तु गच्छन्तमितः समीक्ष्य
जीवेन्न कश्चित् त्विति चेतना मे ॥ १०० ॥
विनाशकामामहितामिमित्रां
आवासयं मृत्युमिवात्मनस्त्वां ।
चिरं वताङ्केन धृतासि सर्पी
महाविषा तेन हतोऽस्मि मोहात् ॥ १०१ ॥
मया च रामेण सलक्ष्मणेन च
प्रशास्तु हीनो भरतस्त्वया सह ।
पुरं च राष्ट्रं च निहत्य बान्धवान्
ममाहितानां च भवाभिभाषिणी ॥ १०२ ॥

Digitized by Google